

15. nedjelja kroz godinu C

Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko. Jer blizu ti je Riječ, u tvojim ustima i u tvome srcu, da je vršiš. (Pnz 30,11.14)

Prvo čitanje

Ponovljeni zakon 30,10-14

Mojsije je govorio narodu: " Poslušaj glas Gospodina, Boga svojega! Čuvaj zapovijedi njegove i njegove naredbe zapisane u knjizi ovoga Zakona! Obrati se Gospodinu, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom! Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko. Nije na nebesima da bi rekao: Tko će se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je i objaviti da je vršimo! Nije ni preko mora da bi mogao reći: Tko će preko mora za nas poći, donijeti nam je i objaviti da je vršimo! Jer blizu ti je Riječ, u tvojim ustima i u tvome srcu, da je vršiš. "

Drugo čitanje

Kološanima 1,15-20

Krist Isus Slika je Boga nevidljivoga, Prvorodenac svakog stvorenja. Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti – sve je po njemu i za njega stvoreno: on je prije svega i sve stoji u njemu. On je Glava Tijela, Crkve: on je Početak, Prvorodenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak. Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu Puninu i po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.

U ono vrijeme: Neki zakonoznanac usta i, da Isusa iskuša, upita: "Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?" A on mu reče: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?" Odgovori mu onaj: "Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!" Reče mu na to Isus: "Pravo si odgovorio: to čini i živjet ćeš." Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: "A tko je moj bližnji?" Isus prihvati i reče: "Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samaritanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'"

"Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?" On odgovori: "Onaj koji mu iskaza milosrđe." Nato mu reče Isus: "Idi pa i ti čini tako!"

Za razmišljanje

Današnje Evandjelje počinje s pitanjem: "Učitelju, što mi je činiti...?" To je pitanje o mjestu kršćanina u svijetu. Svi mi živimo – bez da smo si toga svjesni – na najrazličitijim područjima od kojih svako ima svoja pravila, zakone i forme. Zbog toga postoji opasnost da i vjera postane samo jedan "dio", tako reći "nedjelne aktivnosti" koje s ostalim područjima života nemaju nikakve veze. Ta na poslu i u slobodno vrijeme vrijede druga pravila.... Ali ne bi smjelo biti nikakvoga jaza između naše vjere i svakodnevnog života. Vjera ima smisla samo onda kada prožima sav naš život, sva njegova područja. Na to nas upućuje već i starozavjetno čitanje: Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko. "Zapovijed" – smjerokaz za život koji je Izrael primio od Jahve za svoje spasenje i koji mu pokazuje put ka sretnom životu u zajedništvu s tim Bogom – nije nešto neodrživo ili strano. Jednako vrijedi i za zapovijed ljubavi prema bližnjemu koja mora postati osnovom našeg svakodnevnog djelovanja i koju moramo živjeti s unutrašnjim osvjedočenjem. Najteže u toj zapovijedi nije pitanje tko i gdje je moj bližnji. Problem je u tome što mi svoje bližnje ne primjećujemo ili imamo dobre razloge zašto ljubav prema bližnjemu baš sada nije moguća. Zapovijed ljubavi prema bližnjemu nisu samo pobožne riječi u bogoslužju nego me se osobno tiče. U svemu što doživljavam je ljubav prema bližnjemu moguća. Bližnjih koji nas trebaju ima dovoljno. Moramo samo naučiti primijetiti ih i postati im bližnji.